

بررسی اسناد تعمیرات گنبد اپکمیرزا و میرولی بیک با تکیه بر دوره افشاریه

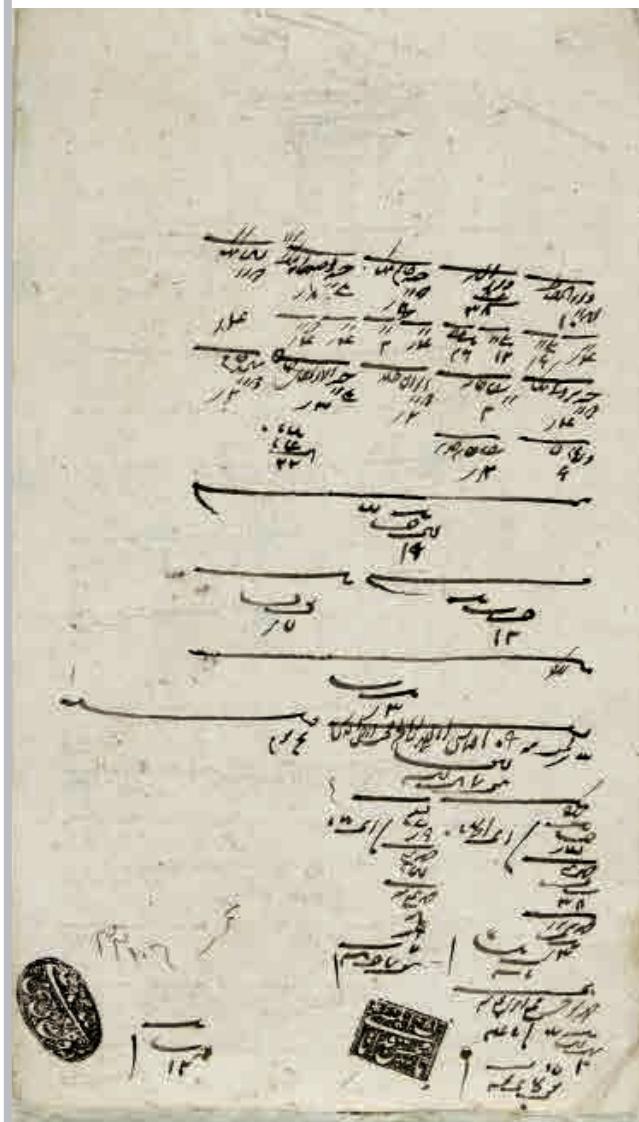
اعظم نظر کرد*

چکیده

برای شناخت تاریخ تشکیلات معماری حرم و اماکن متبرکه رضوی، بهترین منبع، مطالعه اسناد مربوط به دوره‌های مختلف تاریخی در این باب است. از جمله این اسناد بالهیت و منحصر به فرد، اسناد مربوط به معماری و تعمیرات آستان قدس رضوی است که در سازمان مدیریت اسناد و مطبوعات سازمان کتابخانه‌ها نگهداری می‌شود. هدف از انجام این پژوهش معرفی اسناد موجود در زمینه تعمیر، مکان دقیق و خصوصیات گنبدهای اپکمیرزا و میرولی بیک و تحولات آنهاست. مطلبی که ممکن است در متابع و مأخذ دیگر کمتر به آنها پرداخته شده باشد. با توجه به این‌که در سازمان مزبور بیشترین تعداد سند مرتبط با معماری یک مجموعه عظیم مذهبی مثل حرم مطهر و به صورت منسجم در سه دوره تاریخی متواتی و طولانی وجود دارد لزوم انجام این گونه تحقیقات دوچندان می‌گردد.

این اسناد به لحاظ پرداختن به هزینه‌های انجام شده، نوع تعمیرات و مصالح به کاررفته ارزش فراوانی دارد. در این مقاله با توجه به اسناد موجود که شامل دفاتر اوارجه، توجیهات و مقررات و صورت‌های جمع و خرج بود، اطلاعاتی بازرسی در زمینه‌های پرداخت مواجب و اجرت به کارکنان تعمیرات، نوع تعمیرات انجام شده، محل تأمین هزینه‌ها و مصالح به کاررفته به دست آمد. نکته بسیار مهم و درخور توجه درهمه اسناد مربوط به گنبدهای اپکمیرزا و میرولی بیک وجود نقاشی‌ها و تزیینات زیبای آن است که عمدتاً توسط اسماعیل بیک و محمد جعفر حسینی نقاشان مطرح دوره افشاریه، انجام شده است.

کلیدواژه: گنبد اپکمیرزا، گنبد میرولی بیک، تعمیر، اسناد، دوره افشاریه.

مقدمه

در مجموعه حرم مطهر که جامع‌ترین و زیباترین مجموعه معماری جهان اسلام به شمار می‌رود، علاوه بر وجہه معنوی ارزشمند، از تمام هنرهای معماری، کاشی‌کاری، آینه‌کاری، گچ‌بری، خوشنویسی، خاتم، منبت، معرق و سنگتراشی بهره گرفته شده و شامل فضای اصلی زیر گنبد (مقبره)، صحن‌ها و دهه‌ها فضا و عنصر معماری است. در این مجموعه عظیم و گرانبها گنبدها مشخص‌ترین نمادها هستند. به جز گنبد طلا که بر مقبره مطهر و روضه منوره قرار گرفته، چندین گنبد در اماکن متبرکه خودنمایی می‌کنند که معمولاً بر مزار یکی از بزرگان، وزرا یا عارفان بنام ساخته شده‌ست؛ از این جمله است گنبد الله‌وردی‌خان بر مزار الله‌وردی‌خان، وزیر دانشمند دربار صفوی؛ گنبد حاتم‌بیک بر مزار حاتم‌خان اردوبادی، سردار صفوی و گنبد مزار پیر پالندوز بر مزار شیخ‌محمد‌عارف، معروف به پیرپالان دور. البته در اسناد موجود در آرشیو مدیریت امور اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی از دو گنبد دیگر به نام‌های گنبد اپک‌میرزا (اپک‌میرزا) و گنبد میرولی‌بیک نیز نام برده شده است که امروزه اثری از آن‌ها نیست. در این پژوهش سعی بر آن داریم تا اسناد مربوط به این دو گنبد را بررسی کنیم.

برای شناخت تاریخ معماری این دو گنبد در مجموعه اماکن متبرکه، بهترین منبع، مطالعه اسناد مربوط به آن‌هاست. از جمله این اسناد بالهیت و منحصر به فرد، اسناد معماری و تعمیرات آستان قدس رضوی است که در بخش مدیریت اسناد و مطبوعات سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی نگهداری می‌شود. هدف از انجام این پژوهش، معرفی اسناد موجود در زمینه تعمیر این دو مکان است. مطلبی که ممکن است در منابع و مآخذ دیگر کمتر به آنها پرداخته شده باشد. با توجه به این که در سازمان مزبور بیشترین تعداد سند مرتبط با معماری این گنبدها وجود دارد، لزوم انجام این پژوهش دوچندان می‌گردد.

در روزنامه سفر خراسان، نوشته علی‌نقی حکیم‌الممالک، درباره اماکن مشهد، مطالب مفیدی یافت می‌شود که از جمله به گنبد اپک‌میرزا نیز اشاره مختصراً کرده است. در کتاب تاریخ آستان قدس (سال چاپ ۱۳۴۸)، علی مؤمن به تاریخچه

مکان‌های مختلف حرم رضوی از جمله رواق‌ها، صحن‌ها، دارالشفا، مهمان‌سرا و... تا دوره معاصر به خوبی پرداخته است. وی به تحولات مکانی از دوره صفویه به بعد به خوبی اشاره کرده است ولی در آن سخنی از اسناد مربوط به این تحولات به میان نیامده است. درباره گبدهای اپک‌میرزا و میرولی‌بیک اشاره بسیار مختصراً با عنوان راهروکشیک‌خانه به این مکان شده است. محمد انتظام کاویانیان در شمس‌الشموس (سال چاپ ۱۳۵۰) مطالب مفصل‌تری از مؤمن درباره اماکن مختلف حرم رضوی دارد. در مورد این دو گنبد توضیحاتی درباره کتبه‌های موجود در این قسمت و همچنین موقعیت جغرافیایی آن به چشم می‌خورد؛ اما مقالاتی که در باب معماری حرم مطهر رضوی نگاشته شده‌اند یا از این دو گنبد مطلبی در آن‌ها یافت نمی‌شود یا مطالب آن‌ها بر اسناد اسناد نیست. مقالات و پژوهش‌های پراکنده در باب اینی آستان قدس و اماکن متبرکه رضوی فراوان است جز اینکه در معدودی از آن‌ها نشانه‌ای از اسناد یافت می‌شود و متأسفانه در هیچ‌کدام اشاره‌ای به گنبدهای مذکور در این پژوهش نشده است. اما اسناد منسجم و منحصر به فرد آرشیو مدیریت امور اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی این کمبود را جبران می‌کند و این اثر را که حاصل مطالعه و بررسی آن مجموعه از اسناد است به پژوهشگران علاقه‌مند ارائه می‌دهد.

لازم به یادآوری است که در بازخوانی اسناد در دوره افشاریه که اصطلاحات نقاشی هندی به دربار و آستان قدس ورود یافته، مشکلات زیادی وجود داشت، از جمله این که به دلایل مختلفی مثل از بین رفتن قسمت‌های زیادی از این اسناد در اثر آفت‌زدگی و رطوبت و خوردگی سند و نبود معنای بعضی از اصطلاحات در هیچ‌منبع و فرهنگ لغتی، نگارنده ناگزیر به ایجاد ارتباط و پرس‌وحجو از معماران قدیمی حرم بود.

در مجموعه آرشیو مدیریت امور اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی ۴۸ سند درباره گنبد اپک‌میرزا و میرولی‌بیک وجود دارد که قدیمی‌ترین آنها مربوط به سال ۱۰۶۷ق است. در این مجموعه که انواع اسناد از جمله دفتر توجیهات، اوارجه، استیفانامچه، فرد، روزنامچه و صورت جمع و خرج وجود دارد، عمدۀ موضوعات مطرح شده درباره این دو گنبد، تعمیرات و تأمین هزینه‌های کاشی‌کاری و نقاشی آن‌ها است.

مطابق آخرین گزارش‌ها پیش از خرابی بنا، کف و ازاره آن سنگ ساده سیاه و بالای آن ردیفی از کتیبه سنگی نستعلیق به خط میرزا آقاخان خوشنویس از اشعار صبوری قرار گرفته بود و بالای آن تمام دیوار بنا آینه کاری بود که رکن‌الدوله متولی باشی در سال ۱۳۰۶ ق. آن را انجام داده بود (فیض، ۱۳۲۲، ص. ۳۴۰). در سال ۱۳۴۶ ش. این رواق تخریب و به رواح دارالسلام که پیش‌تر از تغییر تحويل‌خانه ساخته شده بود، منضم شد (عطاردي، ۱۳۷۱، ج. ۱، ص. ۱۷۲).

در حرم مطهر رضوی رواقی به نام اُپک‌میرزا به صورت تقریباً هشت‌ضلعی وجود داشت که این رواق از طرف شمال به یک رواق کوچک‌تر به نام راهروی کشیک‌خانه یا تحويل‌خانه منتهی می‌شد. رواق اُپک‌میرزا علاوه بر گنبد حاتم‌خانی از طرف غرب به رواق دارالحفظ و از شرق به حجره‌های مدرسه‌های علی‌نقی‌میرزا (دارالذکر فعلی) و از طرف قبله به مسجد گوهرشاد ارتباط داشت. در واقع این رواق مدخل تشریف به حرم مطهر از طرف مدرسه و همچنین از طرف شبستان گرم مسجد گوهرشاد بود.^۱ نام رواق راهرو کشیک‌خانه در بعضی از تواریخ، گنبد اُپک‌میرزا ذکر شده ولی معلوم نیست وجه تسمیه آن به چه علت بوده و چرا در آستان قدس به این نام شهرت داشته است. حکیم‌المالک در روزنامه سفرخراسان می‌نویسد: «میانهٔ مشرق و جنوب مدرسهٔ علی‌نقی‌میرزا که در او میرزا علی‌رضای مستوفی، مهمانخانهٔ محقری ساخته است و در حقیقت این مدرسه در حال حاضر حیاط کشیک‌خانه است در پهلوی آن کشیک‌خانه خدام و قهوه‌خانه و راهرو کشیک‌خانه معروف به گنبد اُپک‌میرزا و خزانه مبارکه در آن از دارالحفظ است. سمت میان جنوب و مغرب تحويل‌خانه منقولات و تحويل‌خانه فراشان که در هر دو از دارالحفظ است».^۲

مشخصات بنای گنبد اُپک‌میرزا

رواق گنبد اُپک‌میرزا در شرق دارالحفظ و جنوب گنبد حاتم‌خانی و شمال دارالسلام واقع شده بود. این بنای شرقی‌عربی بود، به طول هشت متر و عرض هفت متر. کف آن با سنگ مرمر زیبا فرش شده بود و در بالای سنگ‌های ازاره بنا با یک‌مترونیم ارتفاع، کتیبه سنگی با عرض چهل سانتی‌متر به خط نستعلیق، اشعاری از مرحوم صبوری، ملک‌الشعرای آستان قدس (پدر مرحوم

آخرین سند مربوط به سال ۱۱۷۸ ق است و بعد از آن در اسناد موجود نامی از این دو گنبد نیامده است.

گنبد اُپک‌میرزا و میرولی‌بیک

محمد‌محسن‌میرزا، مشهور به گنبد‌میرزا یا اُپک‌میرزا، از فرزندان سلطان حسین بایقرای تیموری بود. او از سال ۹۰۶ ق در حدود مشهد، نسا و ایبورد حکومانی کرد و در سال ۹۱۳ ق پس از جدال با ازبکان در نزدیکی مشهد کشته شد (خواند میر، ج. ۴، ص. ۳۸۹؛ سیدی، ص. ۸۲ و ۸۳) و احتمالاً این بنا به نام اوست. کتیبه سنگی نصب شده در داخل موزه قرآن را که حاوی نام‌ها و القاب برخی رجال تیموری است، مربوط به همین بنا می‌دانند (دیشیدی).

در متون تاریخی، خبری از آن نیست مگر در یکی از نسخه‌های خلاصه‌التواریخ که دفن یکی از رجال را در سده دهم هجری گزارش کرده است (منشی قمی، ۱۳۵۹، ج. ۲، ص. ۹۸۱). در اسناد تاریخی حرم مطهر نیز تنها میان سال‌های ۱۱۵۴ تا ۱۱۶۱ ق نام وی دیده می‌شود. در دوره قاجار و پهلوی چون راه رسیدن به کشیک‌خانه واقع در پایین پا (ساخته شده در ۱۱۱۱ ق، سند ۳۳۲۸۷/۳) از آن می‌گذشت، به نام راهرو کشیک‌خانه یا گنبد راهروی کشیک‌خانه مشهور بود. اعتمادالسلطنه آن را به صورت اصلی «گنبد کپک‌میرزا» آورد و شمار کمی به صورت «گنبد اُپک‌میرزا» (از جمله اعتمادالسلطنه، ج. ۳، ص. ۱۵۴۵؛ مؤمن، ص. ۱۶۲؛ فیض، ص. ۳۴۰) و «گنبد اُپک بیک» (احتشام کاویانیان، ص. ۱۳۶) به آن اشاره کرده‌اند. گنبد اُپک‌میرزا بنای بود مستطیل یا تقریباً چلپایی‌شکل با طول ۱۲ و عرض ۸ متر که چهار شاهنشین بزرگ داشت. این بنا از شمال به گنبد حاتم‌خانی، از غرب به دارالحفظ، از شرق به راهرو شمال کشیک‌خانه و از جنوب به تحويل‌خانه حرم مطهر ارتباط داشت (فیض، ۱۳۲۲، ص. ۳۴۰).

اسناد تعمیرات حرم نشان می‌دهد تا پیش از تغییرات بنا در دوره قاجار و پهلوی، نمای ساقه گنبد از سنگ بوده و پنجره داشته است (سند ۳۵۷۲۰/۱۱). تزیینات داخل بنا مقرنس کاری در زیر سقف و کاربنده و کتیبه در پایین مقرنس‌ها و فیل‌گوش‌ها بوده است. این کاربندهای کتیبه‌های گچی با آرایه‌های گیاهی الوان به رنگ‌های سبز و شنگرف و لاجورد نقاشی شده بوده که تا پیش از آینه کاری دوره قاجار برقرار بوده است (اسناد ۳۷۱۷۶/۱ و ۳۷۱۴۹/۵).

المالک، ص ۱۹۴). در همین دوره محمدولی میرزا، پسر فتحعلی شاه و حاکم خراسان نیز در این محل دفن شده است (اعتمادالسلطنه، ۱۳۵۶، ج ۲، ص ۳۹۱)⁶. بنا به اظهار سدیدالسلطنه وی در زمان حیاتش در مسجد بالاسر و اطراف آن اقدامات عمرانی انجام داد (سدیدالسلطنه، ۱۳۶۲، ص ۲۳۱) و در صفة میان مسجد بالاسر و مسجد پشت سر دفن شد (موسوی اصفهانی، ۱۳۶۳، ص ۱۱۲). با توجه به این شواهد، به نظر می‌رسد چنانچه این محل گبد میروولی‌بیک بوده شاید اقدامات عمرانی و دفن «محمدولی میرزا» در این مکان باعث تغییر نام و شهرت آن به گند مزار ولی‌خان شده است. این محل فضایی صفة‌مانند به طول و عرض تقریبی ۳×۲ متر واقع در شمال غربی بقعة مطهر، میان مسجد بالاسر و مسجد پشت سر است که با تغییرات کالبدی حرم در دوره قاجار تا جمهوری اسلامی هم اکنون در محدوده مسجد بالاسر و رواق دارالشکر قرار گرفته است. (ثوابت، ۱۳۹۱، ص ۳۶۱)⁷

ارزش‌های اطلاعاتی اسناد

اسناد بررسی شده در این پژوهش شامل دفاتر توجیهات، اوارجه، روزنامچه و فرد هستند که بعد از معرفی هریک از این دفاتر، به نکات درخور توجه در رابطه با این پژوهش اشاره خواهیم کرد: در دفاتر توجیهات آستان قدس همه هزینه‌ها ثبت و ضبط و گاه پرداخت مواجب و محل پرداخت آن نیز می‌آمده مثل پرداخت مواجب معماران، قلعه، بناء، نقاش، کاشی‌کار، کاشی‌بز، آجرپز، آجرکار و... در این دفاتر به قام هزینه‌های مربوط به تعمیرات کلی و جزیی و پرداخت اجرت و دستمزدها اشاره شده است. به عنوان مثال تعمیرات نقاشی این گند در بیان الاول ۱۱۶۰ق توسط اسماعیل‌بیک نقاش و طی استیفانامچه‌ای در دفتر توجیهات صورت گرفته است که علاوه بر فیل‌گوش‌ها و شمسه و ترنج، کیبه‌های آن نیز مرمت شده است. هزینه‌های انجام شده در این سند ۸۹۵ نادری و ۲۷۵ دینار است که مبلغ درخور

توجهی در زمان مذبور بوده است.^۸

«اوارجه» به معنی دفتر ثبت یا دفتر هزینه و درآمد است. در دفاتر اوارجه مربوط به تعمیرات که اغلب هم تعمیر و هم ساخت و ساز اماکن متبرکه را دربرمی‌گیرد، چگونگی پرداخت اجرت و دستمزدها، خرید مصالح ساختمانی و مکان‌های انجام تعمیرات

محمدتقی ملک‌الشعرای بهار) وجود داشت. از بالای کتبیه مذبور، دیوارها و سقف توسط محمدتقی میرزا رکن‌الدوله، متولی باشی آستان قدس و استاندار خراسان آینه‌کاری شده بود. این رواق از سمت غربی به وسیله در نقره بزرگی به دارالحفظ و از جنوب به سمت دری به دارالسلام و از طرف شرق به وسیله درگاه و در بزرگ نقره به دارالسرور و دارالعزه و مدرسه علی‌نقی‌میرزا (دارالذکر فعل) متصل می‌شد. از گوشه غربی دیوار شمالی در کوچکی از چوب شمشاد و منبت کاری شده به گند حاتم‌خانی مفتوح بود که ارزش آن کمتر از نقره نبود اما در مذبور برداشته شد و درگاه آن وسیع گردید و نیز درگاه بزرگ دیگری هم به گند حاتم‌خانی باز شد که رفت و آمد زوار به راحتی صورت گیرد.^۹ این گند در سال ۱۳۴۶ش از نظر بنا دگرگون گردیده و اینک ضمیمه رواق دارالسلام شده است.^{۱۰}

در نقره بین گند اپک‌میرزا و راهروی دارالسرور، با ۳ متر طول و ۲/۴۰ متر عرض، نقوش و خطوط زیادی داشت و از قراضه نقره‌های آستانه در سال ۱۳۱۹ ساخته شده بود. داخل ترنج‌های روی در کتبیه‌هایی به خط ثلث و نستعلیق بدین شرح نوشته شده است: «سلامٌ علیکم طِبِّم فادخلوها خالدین» (بخشی از آیه ۷۳ سوره زمر) و «سلامٌ علیکم ھما صَبَرْمُ فَتَعْمَ عَقْبَى الدَّارِ» (آیه ۲۴ سوره رعد) و بر ترنج وسط نیز به همان خط نوشته است: «قالَ اللَّهُ تَعَالَى ادْخُلُ الَّذِينَ امْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بَادِنْ رَبِّهِمْ تَحِيَّتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ» (آیه ۲۳ سوره ابراهیم) و در زیر آن با خط ریز نوشته: «حرره الاشم نصرالله الخادم» و بر ترنج وسط لنگه دیگر مرقوم گردیده: «قالَ الرَّضَا صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ مِنْ زَارَنِي فِي تِلْكَ الْبَقِعَهِ كَانَ كَمْنَ زَارَ رَسُولَ ... كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَوَابَ الْفَحْجَهِ مِنْ رَهْ وَعَمْرَهِ مَقْبُولَه» و بر ترنج کوچک زیر به خط نستعلیق مسطور است «بلى و اهتمام جاروب کشن آستان معدل السلطان ۱۳۲۰» (مومن، ۱۳۵۹، ص ۱۱۲).^{۱۱}

گند میروولی‌بیک

در نقشه ثبت شده در کتاب مطلع الشمس از حرم مطهر مکانی در حدفاصل مسجد بالاسر و صفة پشت‌سر با نام «محمدولی میرزا» جامایی شده که به نام «گند مزار ولی‌خان» هم مشهور بوده و در دوره قاجار، از مزارات قدیمی حرم مطهر شمرده می‌شده است (سازمان کتابخانه‌ها ... سند ۱۳۰۷۰؛ حکیم

آستانه مقدسه، هزینه‌ها را برآورد کرده به تأیید ناظر سرکار رسانده است، سپس جهت پرداخت نهایی هزینه‌های آن، به حضور متولی‌باشی آستان قدس رسیده و با مهر وی این هزینه‌ها از محل درآمد های موقوفات پرداخت شده است. در استیفانامچه‌ای که به سال ۱۱۵۸ حق جهت نقاشی قسمت‌های مختلف حرم با اسماعیل‌بیک نقاش، از طرف ناظر سرکار فیض آثار و به مهر متولی‌باشی آستانه تنظیم شده، هزینه نقاشی شمسه میان سررا و کنیه‌های زیر جایگاه طاق‌های گنبد میروی بیک به مبلغ ۸۴۸ نادری و ۴۰۰ دینار برآورد شده است. همچنین سرسرای گنبد اپک‌میرزا به طرح ختایی نقاشی شده که ۲۰ نادری هزینه در برداشته است.^{۱۲}

نکته درخور توجه این است که در اسناد قبل و بعد از دوره زمانی معینی (۱۱۷۸-۱۰۶۷ق)، نامی از این دو گنبد یا هزینه‌های انجام شده در آن‌ها نیامده است. شاید به این دلیل که در دوره‌های بعد گنبد اپک‌میرزا تغییر نام داده و با نام راهرو کشیک‌خانه شناخته می‌شده و گنبد میروی بیک ضمیمه دارالسیاده گشته است و در ضمن هزینه‌های این دو مکان، شامل این دو گنبد نیز شده است. به هر حال در اسناد دوره قاجار دیگر هیچ نامی از این دو مکان یافت نمی‌شود. اما درباره قبل از این دوران نیز موضوع درخور توجهی در اسناد به چشم نمی‌خورد که این دو گنبد با چه نام‌ها و یا اسمی خاص دیگری شناخته می‌شدند و غالباً این که بهخصوص گنبد اپک‌میرزا مربوط به دوران تیموری است، اما در اسناد دوره صفویه فقط چند بار، آن هم کاملاً گذرا و کوتاه، نامی از آن برده شده است و این یک علامت سوال بزرگ در اذهان ایجاد می‌کند.

از محتوای اسناد به چندین نکته مهم و بالارزش دیگر می‌توان دست یافت که در ادامه بررسی می‌گردد:

- با توجه به این که در اسناد، مکان اصلی واقع شدن گنبد اپک‌میرزا بر روی راهروی کشیک خانه ذکر شده این‌طور به نظر می‌رسد که گنبد چندان بزرگی نبوده است؛ زیرا راهرو کشیک‌خانه یک محل کم عرض و طول است. بنابراین گنبدی هم که روی آن بنا بوده قاعدهاً گنبد کوچکی بوده است.^{۱۳}

- از پرداخت اجرت به سنگ‌تراش ازاره‌های دور گنبد معلوم می‌شود که گنبد دارای ساقه سنگی بوده که نیاز به تعمیر پیدا کرده است. همچنین در سند

به صورت تفکیک شده از هم آمده است. در دفتر اوارجه‌ای که به سال ۱۱۶۰ توسط محمدحسین، صاحب جمع شماعی‌خانه، تحويل گرفته شده و در قسمت‌های مختلف هزینه شده است، برای گنبد اپک‌میرزا و میروی بیک شمع، موم، پیه و شمع پیه خریداری شده و قیمت آن‌ها طی تسعیر نامچه‌ای توسط داروغه بازار و محاسب ارض اقدس (مشهد) تأیید شده است.^{۱۴}

«روزنامچه» عنوان دفاتری است که در آن تمام محاسبات به صورت روزانه ثبت و نوشته می‌شد. در دفاتر روزنامچه گزارش صورت جمع و خرج یا هزینه‌های تعمیرات و ساخت و ساز در حرم و اماکن متبرکه روز به روز تنظیم می‌شد و سپس به صورت ماهانه تتسیم بندی می‌گردید. عمدتاً موضوعات مطرح شده در آن، تعمیرات است. در دفتر روزنامچه‌ای که به سال ۱۱۶۱ حق تنظیم شده هزینه‌های روشنایی و سوخت گنبد اپک‌میرزا و میروی بیک به محمدحسین، صاحب جمع شماعی‌خانه، تحويل گردیده تا در مکان مذبور استفاده شود.^{۱۵}

«فرد» در اسناد آستان قدس تحت عنوان صورت جمع و خرج یا مجلل جمع و خرج آستانه مقدسه آمده است. در اسنادی که به فرد مشهورند و اغلب به صورت برگ‌های مفرد که قام هزینه‌ها در همان یک برگ نوشته می‌شد و ارتباط خاصی با اسناد دیگر نداشت، به طور معمول هزینه‌های مربوط به تعمیرات جزئی نقاط مختلف حرم آمده است که عمدتاً این تعمیرات، گچ‌کاری، کاشی‌کاری، تعویض کاشی‌های شکسته و کهنه با کاشی‌های نو و مرمت کنیه‌های آسیب‌دیده است. در یکی از این اسناد بابت گچ‌کاری و سنگ‌فرش نمودن گنبد اپک‌میرزا ۲۰ نادری جهت خرید مصالح و پرداخت اجرت سنگ‌تراش و بنا هزینه شده است.^{۱۶}

«استیفانامچه» قرارداد مقاطعه‌کاری انجام تعمیرات مربوط به اماکن متبرکه رضوی و مسجد گوهرشاد بود که چون هزینه‌های آن باید در دفتر استیفا ثبت تأیید می‌کرد و در ضمن تمام جزئیات مربوط به تعمیر یا ساخت و ساز در آن ذکر می‌شد به استیفانامچه معروف بود. در استیفانامچه‌هایی که مربوط به گنبد های اپک‌میرزا و میروی بیک است به طور معمول محمدابراهیم معمار و اسماعیل‌بیک، نقاش

تزیینات قسمت‌های مختلف اماکن متبرکه به این دلیل باشد که نادر پس از جنگ کرناال و فتح دهلي، هنگام بازگشت علاوه بر اشیاء نفیس و جواهرات و... شماری از معماران، نجاران، خاتمندان، درودگران و نقاشان را که در کسب خود یکتا بودند از هر صرف انتخاب کرده و خرج کافی به هریک داده و ایشان را روانه ایران و بهخصوص پایتخت خود یعنی مشهد ساخته است.^{۲۰} به ظاهر نادر با این کار می‌خواسته توسط هنرمندانی که در زمینه‌های مختلف فعالیت داشتند نام خود را در مجموعه‌های معماري مختلف از جمله کاخ خورشید و حرم مطهر رضوی به ثبت برساند.^{۲۱} در دوره افشاریه گچبری با نقاشی توأم شده و هنرمندان شمسه‌ها و فیل‌گوش‌های گچبری شده زیبا را با هنرمندی نقاشی کرده و نقش‌های بدیعی را رقم زده‌اند.^{۲۲}

آمده که به جهت سبک نمودن ازارة گبید، بعضی از سنگ‌های آن را برداشته‌اند که این امر نشان می‌دهد گبید چندان بزرگ نبوده که وجود سنگ‌های ازارة آن راسنگین می‌کرده و بر سقف و قسمت‌های دیگر فشار وارد می‌نموده است (سنده ۱۱/۳۵۷۲۰).^{۱۴}

- خرید کاغذ و کرباس برای پنجره‌های کتابی دور گبید که رو به بیرون باز می‌شده است (سنده ۱/۳۵۷۲۱).^{۱۵}

- پرداخت قیمت فرش برای کف گبید و راهرو آن نشان دهنده این مطلب است که محلی مفروش و برای نشستن زوار بوده است.^{۱۶}

- با توجه به هزینه‌های انجام شده برای آن مانند خرید شمع و موم و پیه قندیل‌ها و شرفه‌ها جهت روشانی، مشخص می‌شود که مکان وسیعی نبوده زیرا هزینه‌های تهیه سوخت آن نسبت به مکان‌های دیگر کمتر و تقریباً جزئی است.^{۱۷}

- سرسرای گبید از داخل آجرکاری و پوشش بیرونی آن نیز کاشی کاری بوده است (سنده ۹/۳۵۶۷۹).^{۱۸}

نتیجه گیری

در مجموعه آرشیو مدیریت امور اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی ۴۸ سند درباره گبید اپکمیرزا و میرولی‌بیک وجود دارد که قدیمی‌ترین آنها مربوط به سال ۱۰۶۷ است. در این مجموعه که انواع اسناد از جمله دفتر توجیهات، اوارجه، استیفانامچه، فرد، روزنامچه و صورت جمع و خرج وجود دارد، عمدۀ موضوعات مطرح شده درباره این دو گبید، تعمیرات و تأمین هزینه‌های کاشی‌کاری و نقاشی آنهاست. آخرین سند مربوط به سال ۱۱۷۸ ق است و بعد از آن در اسناد نامی از این دو گبید آورده نمی‌شود. شاید به این دلیل که در دوره‌های بعد گبید اپکمیرزا تغییر نام داده و با نام راهرو کشیک خانه شناخته می‌شده و گبید میرولی‌بیک ضمیمه دارالشکر شده است. به هر حال در اسناد دوره قاجار دیگر هیچ نامی از این دو مکان یافت نمی‌شود. غلبۀ سبک‌های هندی در نقاشی، تذهیب و هم‌چنین تزیینات قسمت‌های مختلف این دو گبید نشان دهنده ورود نقاشان خارجی به‌ویژه هندی در کار ساخت و ساز و معماری حرم مطهر رضوی است. طرح‌های به‌کاررفته در این نقاشی‌ها طرح‌های خطایی و اسلیمی و ترنج در شمسه‌ها، فیل‌گوش‌ها، رسمی‌بندی‌ها و مقرنس‌کاری‌های گبید است که رنگ‌های بدیع سبز و سفید و زرد استفاده شده در آن با شنجرف و لاجوردی ترکیب آسمانی به وجود آورده است. استاد جعفر کاشی کار نیز آستر و حاشیه‌های آن را با کاشی‌های گل‌تخت و فیروزه تزیین نموده است.^{۱۹}

- صورت جمع و خرج، استیفانامچه و روزنامچه‌های مربوط به گبیدهای اپکمیرزا و میرولی‌بیک، بیشتر توسط آقامحمدابراهیم معمارباشی و آقا محمدمهدي مباشر دیوان برآورده هزینه و مهر شده، به تأیید ناظر آستان قدس رسیده و متولی باشی آستان قدس آن را مهر و امضا کرده است. رعایت سلسله‌مراقب اداری و نظم موجود در این اسناد نشان دهنده انبساط مورد تأکید مقامات آستان قفس است.

- نکته پایانی اینکه در اسناد تعمیرات دوره افشاریه، وجود اصطلاحات نقاشی هندی درخور تأمل است. با بررسی‌های انجام شده، احتمال این امر وجود دارد که غلبۀ سبک‌های هندی در نقاشی، تذهیب و هم‌چنین

کتابنامه

- ۱- دیشیدی، رضا، گزارش مرمت کتیبه گنبد اپکمیرزا، ارسالی به بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی در تاریخ ۱۳۹۲/۱/۲۵.
- ۲- حکیم‌الممالک، علی‌نقی، روزنامه سفر خراسان، تهران، فرهنگ ایران زمین، زیر نظر ایرج افشار، ۱۳۵۶.
- ۳- احتشام کاویانیان، محمد، شمس‌الشموس یا تاریخ آستان قدس، مشهد، اداره کل فرهنگ و هنرخراسان، ۱۳۵۴.
- ۴- سعادت، بیژن، بارگاه رضا، ایتالیا، مؤسسه ایل کاندلایوا د تیسیونه، ۱۹۷۶، ص ۱۹۷۶.
- ۵- مؤمن، علی، راهنمای تاریخ آستان قدس رضوی، مشهد، امور فرهنگی و اجتماعی آستان قدس، ۱۳۵۹.
- ۶- صنیع‌الدوله معروف به اعتماد‌السلطنه، محمدحسن خان، روزنامه خاطرات اعتماد‌السلطنه، مقدمه و فهارس ایرج افشار، تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶.
- ۷- ثوابت، جهانبخش، مساجد شهرهای اسلامی در آثار جغرافی نگاران، قم، حبیب، ۱۳۹۱.
- ۸- سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی، اسناد شماره‌های ۳۷۱۴۹؛ ۳۷۱۴۹؛ ۳۷۱۷۶ و ۳۷۱۷۶/۱ و سند ۳۷۱۴۹ و سند ۳۷۱۷۶/۵.
- ۹- کونل، ارنست، هنر اسلامی، ترجمه یعقوب آزاد، تهران، مولی، ۱۳۷۶.
- ۱۰- منشی قمی، احمد بن حسین، خلاصه التواریخ، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۵۹.
- ۱۱- فیض قمی، عباس، انجمن فروزان، قم، ۱۳۲۲.
- ۱۲- عطاردی، عزیزالله، تاریخ آستان قدس رضوی، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ و انتشارات عطارد، ۱۳۷۱.
- ۱۳- سیدالسلطنه، محمدعلی، سفرنامه سیدالسلطنه «التدقيق في سير الطريق»، تهران، به نشر، ۱۳۶۲.
- ۱۴- موسوی نامی اصفهانی، محمد صادق، تاریخ گیتی گشا، مقدمه سعید نفیسی، تهران، اقبال، ۱۳۶۳.
- ۱۵- طهرانی، محمد شفیع، مرآت واردات (تاریخ سقوط صفويان، پیامدهای آن و فرمانروایی ملک محمود سیستانی)، مقدمه و تصحیح و تعلیقات منصور صفت‌گل، تهران، میراث مكتوب، ۱۳۸۳.

پی‌نوشت‌ها

- ۱- رضادیشیدی، گزارش مرمت کتیبه گنبد اپکمیرزا، ارسالی به بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی در تاریخ ۱۳۹۲/۱/۲۵.
- ۲- علی‌نقی حکیم‌الممالک، روزنامه سفر خراسان، تهران، فرهنگ ایران زمین، زیر نظر ایرج افشار، ۱۳۵۶، ص ۱۸۹.
- ۳- محمداحتشام کاویانیان، شمس‌الشموس یا تاریخ آستان قدس، مشهد، اداره کل فرهنگ و هنرخراسان، ۱۳۵۴، ص ۱۳۶ (نگاه کنید به: لباف خانیکی، ۱۳۷۸: ۴۲).
- ۴- بیژن سعادت، بارگاه رضا، ایتالیا، مؤسسه ایل کاندلایوا د تیسیونه، ۱۹۷۶، ص ۱۹۷۶.
- ۵- علی مؤمن، راهنمای تاریخ آستان قدس رضوی، مشهد، امور فرهنگی و اجتماعی آستان قدس، ۱۳۵۹، ص ۱۱۲.
- ۶- محمدحسن خان صنیع‌الدوله، مطلع الشمس، ۱۳۰۲، ق، ص ۱۰۳.
- ۷- جهانبخش ثوابت، مساجد شهرهای اسلامی در آثار جغرافی نگاران، قم، حبیب، ۱۳۹۱، ص ۳۶۱.
- ۸- سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی، سند ۳۷۱۴۹ و سند ۳۷۱۷۶/۱.
- ۹- سند ۳۳۶۶۷/۵
- ۱۰- سند ۳۲۱۰۰/۲
- ۱۱- سند ۳۵۷۳۰/۱۱
- ۱۲- سند ۲۸۷۵۷/۱
- ۱۳- سند ۳۲۰۸۶/۷
- ۱۴- سند ۳۵۷۲۰/۱۱
- ۱۵- سند ۳۵۷۲۱/۱
- ۱۶- سند ۳۵۷۲۱/۸
- ۱۷- سند ۳۶۰۸۱/۲
- ۱۸- سند ۳۵۶۷۹/۹
- ۱۹- سند ۳۵۷۲۰/۲
- ۲۰- محمدشفیع تهرانی، ۱۳۶۹، ص ۳۵۴.
- ۲۱- ارنست کونل، هنر اسلامی، ترجمه یعقوب آزاد، تهران، مولی، ۱۳۷۶، ص ۸۲.
- ۲۲- سند ۳۷۱۴۱/۷

بنایی به عمل بنای سرکار

س— رکار

فیض آثار

صورت—

المذکور

استیفانامچه—

هزینه‌های تعمیرات گبد میر ولی بیک و رواق‌های دارالحفظ و دارالسیاده
هو

انتظام مهمات و معاملات سرکار فیض آثار و مسجد جامع سنہ بارس ئیل^۱
مقررات— و توجیهات—

مقررات—

تصویر سند شماره ۱

شماره اموالی سند ۷/۳۷۱۴۱، هزینه‌های تعمیرات گبد میرولی بیک و
رواق‌های دارالحفظ و دارالسیاده، ۱۱۶۰، ق

تعمیر صندوقه و دارالحفظ و زنگ کشی دارالسیاده و دارالحفظ و باقی عمارت	زمین پوش اتاق جنبد میرولی بیک	گچ کاری و زمین کشی اطاق فوقانی جنب مدرسه میرزا جعفر مع تعمیر فرش ایوان
۲۱ نادری و ۲۵۰ دینار	۳ نادری و ۱۰۰ دینار	۶ نادری
اجرتے— مصالح	اجرتے— مصالح	اجرتے— مصالح
	۲ نادری و ۱۰۰ دینار	۱ نادری

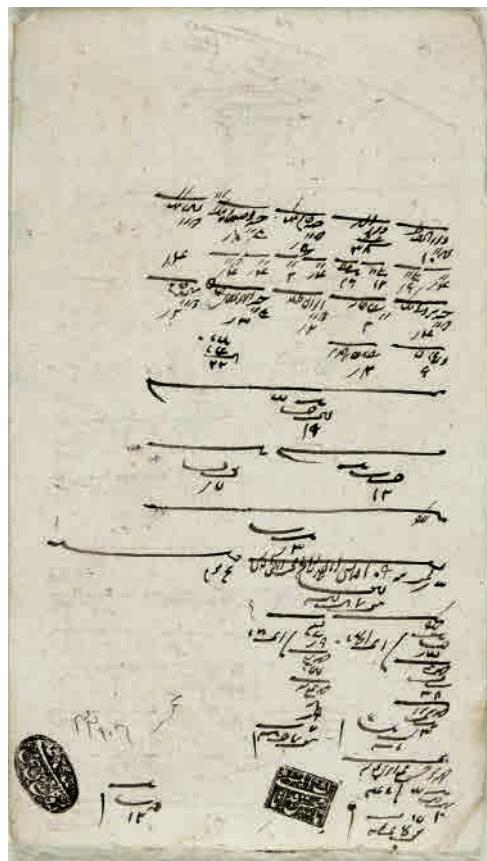
گچ	فعله	عن گچ	فعله	گچ	نجار	گچ	فعله
۱۰ خرکی	۱۰ نفر فی ۱۰۰ دینار	۵۰ خرکی فی ۶۰ دینار	۷۵ نفر فی ۱۰۰ دینار	۲ خرکی	نفر	۵۰ خرکی فی ۳۰ دینار	۱۰ نفر فی ۱۰۰ دینار
۱ نادری	۳ نادری	۲۵۰ نادری و دینار	۶ نادری و دینار	۱۵ نادری	۱۰۰ دینار	۳۰۰ نادری	۳ نادری
					تخته		فعله
					عدد ۸		۲ نفر
					۱ نادری و ۳۰۰ دینار	۲۰۰ دینار	
					چوب		
					ززع ۳		
					یک عدد		
					۲۰۰ دینار		

گچ کاری و زمین کشی صحن مقدس و ایوان عباسی و آستر	زمین کشی صحن مقدس و ایوان عباسی	گچ کاری و زمین کشی اطاق جنب درب خیابان سفلا	تنقیه ممر خلای صحن چاهجو
	فعله		
۸۰ زرع	۲۵ نفر فی ۱۰۰ دینار		۱۰ نفر فی ۳۰۰ دینار
۱۳ نادری و ۲۵۰ دینار	۵ نادری	۳ نادری و ۳۰۰ دینار	۹ نادری
مصالح	اجرت	مصالح	
گچ		گچ	فعله
۵۰ خرکی فی	۵	۲۰ خرکی فی ۵۰ دینار	۸ نفر
۵ نادری	۸ نادری و ۲۵۰ دینار	۲ نادری	۱ نادری و ۳۰۰ دینار
سنگ بخاری و غیره جهت اتاق های مطبخ	حفر چاه خلای مطبخ زرع	تنقیه میان طاق جنبند کپک میرزا	برداشت خاک های خیابان علیا که از اطاق های تحتانی مطبخ و چاه خلا بیرون آورده برداشته شده باشد
۸ نادری و ۳۰۰ دینار		۷ نادری و ۱۵۰ دینار	۱۴ نادری و ۱۰۰ دینار
خاک سرخ	سنگ	صالح	الاخ
		۳۵۰ دینار	مزد
۱۳۰ خرکی	نجاری	گچ	فعله
۵۰ عدد فی ۱۰۰ دینار		آجر	
۲ نادری و ۳۰۰ دینار	۶ نادری	۷۰ قالب دو خرکی	۴۵ رأس فی ۱۰۰ دینار
		۳ نفر ۳۰۰ دینار	۱۰۰ نفر فی ۱۰۰ دینار
۳۶ تومان و ۱۵۰ دینار			
صالح			
۵ نادری و ۵۰ دینار		۳۶ نادری و ۱۰۰ دینار	
آجر	گچ	سنگ	اجرت
		سایر	
۲ نادری و ۵۰ دینار	۳ نادری	۷ نادری	۳۱ نادری و ۱۰۰ دینار
		۸ نادری و ۳۰۰ دینار	۱۰ نادری و ۳۰۰ دینار

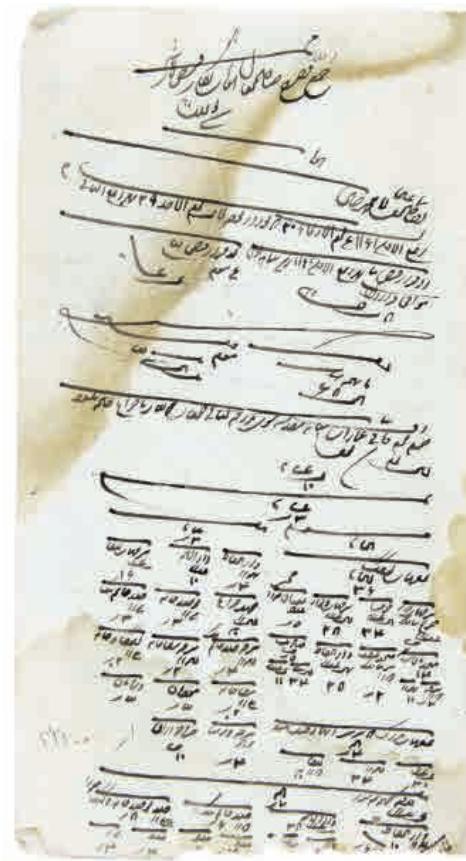
تعمیر منجنیق میان مسجد		ساختن پستوی اتاق شماعی خانه و راهرو و غیره			
۱ نادری		۱۸ نادری و ۱۰ دینار			
فعله	نجار	بهاء		اجرت و غیره	
نفر ۲	نفر				
۲۰۰ دینار	۳۰۰ دینار	۸ نادری و ۳۰۰ دینار	پرواز	چوب	مصالح
		۱ نادری و ۳۰۰ دینار	۴ زرع	۵ نادری و ۵۰ دینار	اجرت
		۲۰۰ دینار	سقط	۱۱ عدد	
		۲۰۰ دینار	فی ۲۰۰ عدد	۲۰۰ دینار	
		۲۰۰ دینار	۱ نادری و ۲۵۰ دینار	۵ نادری و ۲۰۰ دینار	
		۱۰۰ دینار	۱۰۰ دینار		

[حاشیه سمت چپ سند:]

شرح قبض آقامحمدباقر فراش حرم محترم و سرکار تعمیر آن که موازی دویست و بیست و یک دینار و دویست و پنجاه دینار به جهت بنایی‌های متفرق سرکار آستانه مقدسه به مواجب تفضیل ضمن در معامله بارشیل برای موجب اجرت فعله و بهای چوب و کاه و غیره قیمت آجر کنه
۲۵ نادری و ۲۵۰ دینار
۱۹۵ نادری و ۳۰۰ دینار
به معرفت و کلا و اجلاء عالی جاه متولی واصل و عاید کمترین محمدباقر فراش حرم محترم شد.
 محل مهر آقامحمدباقر

ادامه تصویر سند شماره ۲

تصویر سند شماره ۲
شماره اموالی سند ۳۲۱۰۰، پرداخت هزینه روشنایی رواق‌ها، سال ۱۱۶۱ق